

BÀI SỐ 14

QUAN ĐIỂM VỀ CỦA CẢI/TÀI CHÁNH THEO KINH THÁNH

Giới thiệu

Trong lớp này, chúng ta đã có một lần đề cập đến một phong trào gọi là “Tin lành thịnh vượng” (Prosperity Gospel). Một trong những vị mục-sư của phong trào này đã nói “Chúa Jesus muốn bạn được thịnh vượng (phát triển, dồi dào) về mặt tài chánh” (Jesus wants you to prosper financially). Đây là một điểm mà hoàn toàn đi ngược lại với Kinh Thánh. Điều chúng ta biết chắc chắn là không chỗ nào trong Kinh-Thánh Tân Ước ghi lại ý muốn của Chúa Cứu Thế như vậy. Chúng ta cẩn thận vì hiện nay có nhiều giáo sư giả đang đẩy mạnh một thứ Tin Lành mà mới nghe có vẻ thích hợp và êm tai, nhưng thật sự đưa người nghe vào chỗ hư mất. Rất tiếc có một số đông đang bị lôi cuốn mà đi theo phong trào này.

Trong bài học ngày hôm nay, chúng ta sẽ suy gẫm đến những điều Chúa Cứu Thế dạy về của cải đời này và sự liên quan giữa của cải/vật chất và đời sống thuộc linh.

Mục đích của bài học

Kêu gọi tất cả những môn đệ của Chúa Cứu Thế cậy sức Chúa ban để những của cải và vật chất mình đang có không làm ngăn cản sự tăng trưởng bước tiến thuộc linh trong cuộc đời theo Chúa của mỗi chúng ta.

Hướng Nhìn hay quan điểm (Perspective/World View)

Chúa có tiếp trợ cho chúng ta những nhu cầu trong cuộc sống? Nếu có thì chúng ta nên cảm tạ Chúa mỗi ngày.

Chúa có ban cho chúng ta sức khỏe? Nếu có thì chúng ta nên cảm tạ Chúa mỗi ngày.

Chúa có ban sự bình an mỗi ngày? Nếu có thì chúng ta nên cảm tạ Chúa mỗi ngày.

Chúa có ban cho chúng ta công việc làm để nuôi sống gia-đình? Nếu có thì chúng ta nên cảm tạ Chúa mỗi ngày.

Chúa có ban cho chúng ta trí óc minh mẫn để làm những quyết định theo sự hướng

dẫn của Chúa Thánh Linh? Nếu có thì hãy cảm tạ Chúa mỗi ngày...

Nếu trả lời không cho những câu hỏi trên thì chúng ta xin sự thương xót của Ngài về những nhu cầu thuộc thể (vật chất) và thuộc linh, nhưng phải nhớ rằng "*trước hết phải tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài rồi Ngài sẽ ban cho chúng ta mọi điều ấy nữa*" (Ma-thi-ơ 6:33).

Nói tóm lại, theo lời Chúa trong Kinh Thánh: Có điều gì chúng ta nhận lãnh mà không đến từ Chúa không? Như câu Kinh-Thánh I Cô-rinh-tô 4:7a "*Vì ai phân biệt anh chị em với người khác? Điều mà anh chị em có không phải do anh chị em đã nhận lãnh sao?*" Như vậy chúng ta biết được tất cả những gì chúng ta có ngày hôm nay, kể cả tiền của và thì giờ, đều là sự ban cho của Chúa. Như vậy chúng ta đừng phung phí những gì Chúa ban cho.

Theo quan điểm (perspective) hay cách suy nghĩ của thế gian thì chúng ta nhận thấy sự tự hào của con người về sự nghiệp và công danh của mình: "Những gì tôi có được ngày hôm nay là chính bàn tay của tôi tạo dựng lên; tôi sẽ tận hưởng những gì tôi có và không ai có quyền chỉ trích lối sống của tôi và không ai có quyền đụng đến những gì của riêng tôi".

Chúa Cứu Thế hiểu rõ tấm lòng của con người khi Chúa nói, "*Vì của cải các con ở đâu, lòng các con cũng ở đó.*" (Ma-thi-ơ 6:21). Lẽ thật này chẳng những chỉ áp dụng cho người không biết Chúa nhưng cũng áp dụng cho cơ-đốc-nhân nữa. Và câu hỏi cho môn-đệ Chúa ngày hôm nay là, "của cải" của chúng ta đang ở đâu?

Chúng ta biết chúng ta "đang ở trong" thế gian nhưng chúng ta "không thuộc về" thế gian (Giăng 17:14-16). Chúa phân biệt các môn-đệ của Chúa với các người trong thế gian khi Chúa nói: "*Nếu các con yêu thương những kẻ yêu thương mình, thì có được ân huệ gì đâu! Chính các kẻ tội lỗi cũng yêu thương những người yêu thương họ. 33 Nếu các con làm ơn cho những kẻ làm ơn cho mình, thì có ân huệ gì đâu! Chính kẻ tội lỗi cũng làm y như thế.*" Như vậy chúng ta biết Chúa đã phân biệt các môn đệ Ngài bằng cách nêu lên sự khác nhau giữa hai lối sống (life style). Và sứ-đồ Phao-lô cũng đã nói trong Rô-ma 12:2a "Đừng **rập khuôn** theo đời này, nhưng hãy được

biến hóa bởi sự đổi mới tâm trí,” Nếu lối sống của chúng ta **không khác gì** với lối sống của người chưa biết Chúa (kẻ tội lỗi), thì phải tự hỏi: chúng ta có thật là môn đệ của Chúa không? Điều này cũng áp dụng cho những gì mà Chúa ban cho chúng ta, kể cả thì giờ và tiền của chúng ta đang có.

Câu chuyện một kho tàng dấu kín (Buried Treasure)

Một lữ khách người Do-Thái trong thế kỷ thứ nhất đang đi một mình trong một ngày hè nắng gắt với chiếc gậy trong tay. Đôi vai người trĩu nặng và chiếc áo choàng đầm mồ hôi dưới ánh nắng.

Anh không muốn dừng lại vì phải lo đến thành phố lân cận để lo một chuyện cần gấp. Nhận thấy sự cấp bách của công việc, anh rẽ qua một khúc quanh để kiếm đường tắt cho nhanh và đi ngang một cánh đồng. Anh nghĩ chắc người chủ của mảnh đất không màng. Cánh đồng thì đất lồi lõm nên anh dùng gậy để giữ thăng bằng mà đi. Thình lình có tiếng “thịch” từ chiếc gậy như đụng phải một vật gì cứng nằm dưới đất. Anh lấy sức nện gậy một lần nữa, thì tiếng “thịch” nữa nhưng tiếng lại rõ hơn. Trong sự tò mò, anh liền lấy gậy mình mà moi đất ra. Có một vật gì như kim loại phản chiếu ánh mặt trời đập vào mắt anh.

Anh liền quì xuống và đào tới tấp. Sau năm phút anh thấy được một hộp có viền vàng trông rất cũ kỹ; có thể lắm là hộp này đã có tại đây hàng chục năm rồi. Anh vội vàng mở chiếc hộp thì khám phá nào những đồng tiền vàng, đồ nữ trang, và những viên đá quý. Lẽ tất nhiên ông chủ đất không ngờ trong mảnh đất này lại có một kho tàng quý như vậy. Anh liền lấp đất lại và ghi nhận kỹ chỗ kho tàng đã được khám phá. Rồi lập tức quay về nhà. Lần này không đi thong thả nữa mà tiến nhanh như có ai đang đuổi theo sau. Vừa đi vừa chạy và nơi miệng nở một nụ cười thật to.

Anh tự nhủ: “*Thật là một khám phá tuyệt vời. Ta phải làm đủ cách để có được kho tàng đó. Trong luật pháp thời bấy giờ, hễ ai mua được mảnh đất thì tất cả những gì trong mảnh đất là quyền sở hữu của người mua. Nhưng làm sao ta có đủ tiền để mua mảnh đất đó? Ta sẽ về bán hết ruộng vườn... bán tất cả hoa quả đã gặt hái được... cùng tất các dụng cụ làm nông và ngay cả những con trâu và bò khỏe nhất ... như vậy thì mới có thể đủ tiền mà mua mảnh đất ấy.*”

Từ khi khám phá ra kho tàng đó, cuộc đời của anh ta có một sự thay đổi rõ ràng. Bây giờ kho tàng là trọng tâm điểm của cuộc sống. Kho tàng này giờ đây đang thu hút tâm trí của anh. Mỗi ngày anh sống là mỗi ngày anh có một sự chú tâm vào kho

tàng đó. (câu chuyện trên được trích và phiên dịch từ quyển sách của tác giả Randy Alcorn, "The treasure principle", bản quyền của *Eternal Perspective Ministries*)
Câu chuyện trên đây thật sự là câu chuyện ngụ ngôn mà chính Chúa Giê-xu đã nói đến trong Ma-thi-ơ 13:44, "*Nước Thiên Đàng ví như kho châu báu chôn giấu trong ruộng. Có một người tìm thấy kho báu đó thì đem giấu. **Quá mừng rỡ**, người ấy đi bán hết gia tài mình để mua thửa ruộng đó.*"

Những điểm dạy dỗ trong ngụ ngôn này

Kho tàng trong ngụ ngôn Chúa dạy chính là cuộc sống vĩnh hằng (đời đời) trong Nước Thiên Đàng. Chúa đã trả một giá thật đắt bằng chính mạng sống mình trên thập-tự-giá để chúng ta nhận được kho tàng vô giá này vì nó có một giá trị trường cửu. Chúng ta có bằng lòng đánh đổi tất cả những gì mình có để đạt được kho tàng này không? Một linh hồn đối với Chúa thật quý hơn cả thiên-hạ. Khi chúng ta khám phá ra kho tàng vô giá này thì những của cải vật chất đời này thì chẳng làm sao sánh được với kho tàng mà Chúa đã ban cho cách nhưng không (free!). Chúng ta cũng nhận thấy trong ngụ ngôn này Chúa cho thấy khi người này khám phá được kho tàng vô giá này thì **quá mừng rỡ** mà đi bán hết gia tài mình mà mua mảnh ruộng đó.

Chúng ta biết không có nỗi vui mừng nào lớn hơn là khi mình biết được tên của mình được ghi trong sổ Sự Sống trên thiên đàng. Điều này chúng ta biết được khi chúng ta đọc trong Lu-ca 10:20 khi các môn đồ trở về vui mừng khoe với Chúa rằng ma quỷ cũng thuận phục các môn đồ trong Danh Ngài, nhưng Chúa Giê-xu lại phán, "*Tuy nhiên, đừng vui mừng vì các tà linh khuất phục các con, nhưng **hãy vui mừng vì tên các con đã được ghi ở trên thiên đàng.***"

Một điểm khác đáng lưu ý là chúng ta thường suy nghĩ là đức-tin và tiền bạc thì không thể trà trộn với nhau được. Nhưng đối với Chúa hai yếu tố này có một sự liên kết chặt chẽ với nhau: cách chúng ta xử dụng tiền bạc mà Chúa ban cho nói lên đức tin và lòng yêu Chúa của chúng ta đối với Chúa. Chúng ta càng cảm nhận tình yêu Chúa sâu đậm bao nhiêu, thì chúng ta lại càng xử dụng tài chánh Chua ban đúng theo thánh ý Chúa bấy nhiêu. Khi chúng ta chuyển tấm lòng đặt nơi của cải của đời này đến của cải trên thiên đàng thì chúng ta sẽ dâng hiến cách rộng rãi cho công việc Chúa.

Sự liên kết giữa đức tin và tiền của được Chúa dạy trong câu Kinh Thánh trong Ma-

thi-ơ 6:19-21, "*Các con đừng tích trữ của cải dưới đất là nơi mối mọt và rỉ sét làm hủy hoại và kẻ trộm khoét vách lấy đi. 20 Nhưng hãy tích trữ của cải các con ở trên trời là nơi mối mọt không thể hủy hoại và kẻ trộm cũng không khoét vách lấy được. 21 Vì của cải các con ở đâu, lòng các con cũng ở đó.*" Khi chúng ta hiểu được của cải thật của chúng ta là trên thiên đàng thì chúng ta sẽ tích trữ của cải chúng ta tại đó. Vì khi chúng ta đặt lòng tin nơi Chúa, tâm linh chúng ta hướng về những gì tồn tại đời đời.

Sự cám dỗ về tiền bạc thật mãnh liệt

Ma quỷ đã dùng chính sự thèm muốn vật chất để cám dỗ Chúa trong đồng vắng bằng cách đem Chúa lên trên đỉnh núi cao và chỉ cho Chúa những vinh quang phú quý của thế gian và nó bảo, "*Nếu ông quỳ xuống thờ lạy ta, ta sẽ ban cho ông tất cả.*" 10 Đức Giê-su trả lời: "*Hỡi Sa-tan, hãy lui ra khỏi Ta! Vì Thánh Kinh chép: Hãy thờ lạy Chúa là Đức Chúa Trời người và chỉ phụng sự một mình Ngài mà thôi.*" (Ma-thi-ơ 4:8-10).

Trong thời đại hiện tại, ma quỷ lúc nào cũng sử dụng sự giàu sang phú quý để dẫn con người tiến dần vào sự hư mất đời đời.

Ngay cả những người tự xưng mình là một cơ-đốc-nhân nhưng cũng không tránh khỏi được cam bẫy này. Một trong những ví dụ điển hình là sự khai thác và lợi dụng những lỗ hổng của các hệ thống của chính quyền và xã hội để thu lợi cho chính mình và gia đình. Sự tìm kiếm lợi lộc được ví như con thuyền có nhiều lỗ hổng. Nơi nào có một lỗ hổng, tuy rất nhỏ, thì nước cũng chảy vào và rồi chiếc tàu sẽ ngập nước mà chìm xuống. Cũng vậy, khi đã sa vào sự "mê tham của mắt" thì khó tự mình thoát ra sự quyền rũ của đồng tiền. Thật là một điều thật đáng buồn.

Tại sao sự cám dỗ tiền bạc của Satan lại quá mãnh liệt như vậy? Vì Satan đang cầm quyền trên thế gian mờ tối này và nó biết lòng tham của con người là phương cách rất dễ để cầm giữ con người dưới sự kiểm soát của nó.

Trong câu chuyện người trai trẻ giàu có đến gặp Chúa và hỏi "Thưa thầy tôi phải làm gì để được sự sống đời đời?". Ngài đáp, "Hãy bán tất cả tài sản đem phân phát cho người nghèo khổ, thì ông sẽ **có kho tàng trên trời**, rồi hãy đến mà theo Ta." Người

trai trẻ nghe vậy thì rất buồn rầu mà bỏ đi vì ông có rất nhiều gia tài. Lẽ dĩ nhiên ông ta không yêu Chúa đủ để theo Ngài và ông cũng không yêu "người lân cận" như mình đủ mà phân phát gia tài cho người nghèo khó. Điều khác chúng ta nhận thấy ở đây là khi chúng ta giúp kẻ kém thiếu là chúng ta đang đầu tư vào kho tàng trên thiên đàng. Sự đầu tư vào kho tàng sẽ đem lại một niềm vui không thể diễn tả như lòng quá mừng rỡ của người lữ khách trong câu chuyện ngụ ngôn đã đề cập ở trên.

Một điểm khác mà chúng ta học được ở đây là nếu ta càng nắm chắc lấy gia-tài của cải đời này bao nhiêu thì tấm lòng yêu Chúa của chúng ta lại càng với đi nhiều bấy nhiêu.

Tóm Tắt: Quan Điểm được Chúa đổi mới

1. Chúng ta không đem gì được với chúng ta khi chúng ta bước vào cõi vĩnh hằng. Ngày nào chúng ta còn sống, ngày đó chúng ta sẽ lìa xa của cải trong cõi đời này và tiến gần hơn với của cải vĩnh hằng trong thiên đàng. Gióp 1:21 để lại cho chúng ta lẽ thật quý báu: "Tôi trần truồng lọt khỏi lòng mẹ, tôi cũng sẽ trần truồng trở về lòng đất. CHÚA đã ban cho, và CHÚA đã lấy lại. Danh CHÚA thật đáng chúc tụng!",
2. Chúng ta xin Chúa đổi mới tâm trí của chúng ta để chuyển tầm nhìn thoát khỏi của cải vật chất đời này để luôn hướng về "của cải vĩnh hằng", nơi mà không có trộm cướp lấy được và không có một hoặc ten rét làm hư hỏng
3. Chúng ta cần Chúa ban sự khôn ngoan để xử dụng tiền bạc và thì giờ Ngài ban cho để làm lợi cho công việc Nước ĐCT; và điều trước tiên là sự bảo đảm của con em và gia-đình của chúng ta đều thấy được, bởi đức tin, tên mình đã được ghi trong Sổ Sự Sống trên thiên đàng
4. Càng liên kết chặt chẽ với của cải bao nhiêu thì chúng ta càng bị tiền bạc sai khiến bao nhiêu. Nhưng khi chúng ta buông thả sự kết nối này, chúng ta được Chúa cho thoát ra khỏi sự điều khiển của ma lực này, mà còn được Chúa Thánh Linh xử dụng tiền bạc theo ý Chúa.

Các câu hỏi cho bài 14

1. Hãy kiểm điểm lại cuộc sống của chính mình, có điều gì chúng ta đang sở hữu mà không đến từ Chúa không? Xin cho biết câu Kinh Thánh nào nói lên lẽ thật này.
2. Nếu cách sống của chúng ta không khác gì lối sống của thế gian thì chúng ta có đi theo lời dạy Kinh thánh trong Rô-ma 12:2 không?
3. Xin giải thích sự khác biệt giữa kho tàng trên đất và kho tàng trên thiên đàng theo sự dạy dỗ của Chúa trong Ma-thi-ơ 6:19-21 (được trích trong bài hôm nay)
4. Có những vật chất nào trong thế gian mà quý hơn linh hồn của một người không?
5. Làm cách nào để chúng ta đầu tư vào gia tài trên thiên đàng thay vì đầu tư vào gia tài trên đất?
6. Xin hãy cầu nguyện để chúng ta được Chúa hướng dẫn cách sử dụng tài chánh Chúa ban cho cách đẹp lòng Ngài.